¶ Incipit prologus ſancti Hiero-
nimi in libros Regum.

Viginti et duas literas eē
apud hebreos. ſiroꝝ quo-
qꝫ lingua ⁊ caldeoꝝ teſta
tur que hebree magna ex
parte confinis eſt. Nam
ipi viginti duo elementa habent eodem
ſono. ſed diuerſis caracteribꝫ. Sama-
ritani etiā pentateucū moiſi totidē lite
ras ſcriptitāt. figuris tantū ⁊ apicibꝫ di
ſcrepantes. Certūqꝫ ē eſdram ſcribam
leg. ſꝫ doctorem poſt captam hieroſoli
mā et inſtaurationē tēpli ſub ſoroba-
bel alias literas repperiſſe qbꝫ nūc vti-
mur cū ad illud tp̄s iidem ſamaritano
rū ⁊ hebreoꝝ caracteres fuerint. In li-
bro quoqꝫ numeroꝝ hec eadē ſupputa-
tio. ſub leuitaꝝ ac ſacerdotū cenſu mi-
ſtice oſtendit. ⁊ nomē dn̄i tetragrāma-
ton in quibuſdā grecis voluminibꝫ vſ-
qꝫ hodie antiquis expreſſum lr̄is inue-
nimus. Sed ⁊ pſalmi triceſimusſext⁹
⁊ centeſimusdecimus ⁊ centeſimusun
decimus et centeſimusdecimusoctau⁹
⁊ centeſimusquadrageſimusquartus.
quāqꝫ diuerſo ſcribāt metro. tn̄ eiuſdē
nūeri texūtur alphabeto. Et hieremie
lamentatōnes ⁊ orō eius ſalomonis q̄-
qꝫ in fine ꝓuerbia ab eo loco in quo ait
Mulierē fortē quis inueniet eiſdē al-
phabetis vel inciſionibus ſupputātur.
Porro q̄nqꝫ lr̄e duplices apud hebreos
ſunt caph. nem. nun. phe. ſade. Alit̄ em̄
ſcribūtur ꝑ has principia medietateſ-
qꝫ verboꝝ. aliter fines. vn̄ et a pleriſqꝫ li-
bri duplices eſtimātur. ſamuel. mala-
chim. dabreiamin. eſdras. hieremias.
cū cinoth. i. lamētatōibꝫ ſuis. Quō igi-
tur viginti duo elementa ſunt ꝑ q̄ ſcri-
bim⁹ hebraice om̄e qδ loqmur. ⁊ eorū
initiis vox hūana ꝯplectit̄. ita viginti
duo volumina ſupputant̄. qbꝫ q̄ſi lr̄is ⁊
exordiis in dei doctrina tenera adhuc ⁊
lactens viri iuſti erudit̄ infantia. Pri-
mus apud eos liber vocat̄ breſith. quē
nos geneſim dicim⁹. ſecūd⁹ elleſmoth
q̄ exodus appellat̄. tercius vagecra. i. le
uiticus. quartus vagedaber. quē nume
ri vocamus. quītus elleaddabarim.
q̄ deuteronomiū ꝓnotat̄. Hi ſunt q̄n-
qꝫ libri moiſi. q̄s ꝓprie thorath. i. legem
appellant. Scdm ꝓphetaꝝ ordinē fa-
ciūt ⁊ incipiunt ab ieſu filio naue. qui
apud illos ioſue ben nun dr̄. Deinde
ſubtexūt ſopthim. i. iudicū librū ⁊ ieū-
dem ꝯpingunt ruth. qꝛ in diebꝫ iudicū
fcā ei⁹ narrat̄ hiſtoria. terci⁹ ſeq̄t̄ ſamu-
el. quē nos regnoꝝ primū ⁊ ſecundū di
cimus. q̄rtus malachim. i. regū qui ter
cio ⁊ q̄rto regnoꝝ volumine cōtinetur.
Meliuſqꝫ multo ē malachim. i. regum
q̄ꝫ malacoth. i. regnoꝝ dicere. Non em̄
multarū gentiū deſcribit regna. ſꝫ vni⁹
iſraelitici pp̄li q̄ tribubꝫ duodecim cōti
net̄. q̄ntus ē eſaias. ſextus hieremias.
ſeptimus ezechiel. octau⁹ liber duode-
cim ꝓphetaꝝ. q̄ apud illos vocat̄ thare-
aſra. Terci⁹ ordo. agiographa poſſidet.
Et primus liber īcipit ab iob. ſecūdus
a dauid quē q̄nqꝫ īciſionibꝫ ⁊ vno pſal-
moꝝ volumine ꝯplectūt. tercius ē ſa-
lomon. tres libros hn̄s. ꝓuerbia. q̄ illi
parabolas. i. maſloth appellāt. q̄rtus ec
cleſiaſten. i. coeleth. q̄ntus ē canticū cā
ticoꝝ. quē titulo ſiraſirim ꝓnotāt. ſext⁹
eſt daniel. ſeptimus dabreiamin. i. ver-
ba dieꝝ qδ ſignificantius chronicon to
tius diuine hiſtorie poſſumus appella-
re. q̄ liber apud nos paralipomenon pri
mus ⁊ ſcd̄us inſcribit̄. octau⁹ eſdras. q̄
⁊ ipi ſimiliter apud grecos ⁊ latinos in
duos libros diuiſus eſt. nonus heſter.
Atqꝫ ita fiūt ꝑiter veteris legis libri vi-
ginti duo. i. moiſi q̄nqꝫ. et ꝓphetaꝝ octo
agiographoꝝ nouē. quāqꝫ nōnulli ruth
⁊ cinoth inter agiographa ſcriptitent ⁊
hos libros in ſuo putēt nūero ſupputā-
dos. ac ꝑ hoc eē priſce legis libros viginti
q̄tuor. q̄s ſub nūero viginti q̄tuor ſeni-
orū apocalipſis iohānis inducit. adorā-
tes agnū ⁊ coronas ſuas ꝓſtratis vulti
bus offerētes. ſtantibꝫ corā q̄tuor aīali
bus oculatis an̄ ⁊ retro. i. in p̄teritū ⁊ ī
futuꝝ reſpiciētibꝫ ⁊ īdefeſſa voce clamā-
tibꝫ. ſcūs. ſcūs. ſcūs. dn̄s deus oīpotēs

qui erat ⁊ qui eſt ⁊ qui venturus eſt. Hic ꝓlogus ſcripturarũ q̃ſi galiatũ ꝑncipiũ oĩbus libris q̃s de hebreo vertim⁹ in latinũ ↄuenire pt. vt ſcire valeam⁹ quicq̃d extra hos eſt inter apocripha eẽ ponẽdũ. Igit̃ ſapiẽa q̃ vulgo ſalomonis inſcribitur ⁊ ieſu filij ſyrach liber. et iudith. et tobias ⁊ paſtor nõ ſunt in canone. Machabeoꝝ primũ librũ hebraicũ reppi. Secũd⁹ grecus ẽ. qḋ ex ipſa phraſi ꝓbari pt. Que cũ ita ſe habeãt. obſecro te lector ne laborẽ meũ reprehenſionẽ eſtimes antiq̃ꝝ. In tẽplo dei offert vnuſq̃ſq; qḋ pt. Alij auꝝ ⁊ argentũ ⁊ lapides ꝑcioſos alij byſſũ ⁊ purpurã ⁊ coccũ offert ⁊ hyacintũ. Nobiſcũ bñ agit̃. ſi obtulerimus pelles ⁊ capraꝝ pilos. Et tñ ap̃ls ↄtẽptibiliora nr̃a magis neccia iudicat. Vñ ⁊ tota illa tabernaculi pulcritudo ⁊ ꝑ ſingulas ſpẽs eccleſie pñtis futureq; diſtinctio pellib; tegit̃ ⁊ cilitijs: ardoreq; ſolis et iniuriã imbriũ ea q̃ viliora ſunt ꝓhibẽt. Lege ğ primũ ſamuel et malachim meũ. Meũ inq̃ meũ. Quicq̃d ei crebrius vertẽdo ⁊ emendãdo ſollicit⁹ ⁊ didicim⁹ ⁊ tenem⁹: nr̃m eſt. Et cũ intellexeris qḋ antea neſciebaſ. vl' interpretẽ me eſtimato ſi grat⁹ es. vel paraphraſtẽ ſi ingratus quãq; mihi oĩno ↄſci⁹ nõ ſim. mutaſſe me quippiã de hebraica veritate. Certe ſi incredulus es. lege grecos codices ⁊ latinos. et cõfer cũ his opuſculis q̃ nuꝑ emẽdauim⁹ ⁊ vbicũq; diſcrepare inter ſe videris: interroga quẽlibet hebreoꝝ. cui magis accomodare debeas fidẽ. et ſi nr̃a firmauerit: puto ꝙ eum nõ eſtimes ↄiectorẽ vt in eodẽ loco mecũ ſilr diuinarit. Sed et vos famulas xp̃i rogo q̃ dñi diſcumbẽtis ꝑcioſiſſima fidei myrrha vngitiſ caput. q̃ nequaq; ſaluatorẽ q̃ritis in ſepulcro q̃b; iã ad patrẽ xp̃s aſcẽdit. vt ↄ latrãtes canes q̃ aduerſum me rabido ore deſeuiũt. et circũeũt ciuitatẽ atq; in eo ſe doctos arbitrant̃. ſi alijs detrahãt: orationũ veſtraꝝ clypeos opponatis. Ego ſciẽs humilitatẽ meã. illi⁹ ſꝑ ſnĩe recordabor. Dixi cuſtodiã vias meas: vt non delinquam in lingua mea. Poſui ori meo cuſtodiã cũ ↄſiſteret peccator aduerſum me. Obmutui ⁊ humiliatus ſum ⁊ ſilui a bonis.

Explicit ꝓlogus. Incipit liber Samuelis primus. Caplm. I.

Fvit vir vnus de ramathaim ſophim de monte effraim. et nomen eius helchana: filius hierolvam filij heliu. filij thau. filij ſuph effrateus. et habuit duas vxores: nomen vni anna. et nomẽ ſecũde fenenna. Fuerũtq; fenẽne filie: anne aũt nõ fuerũt liberi. Et aſcẽdebat vir ille de ciuitate ſua ſtatutis dieb; vt adoraret et ſacrificaret dño exercituũ in ſylo. Erãt aũt ibi duo filij heli. ofni et phinees ſacerdotes dñi. Venit ğ dies ⁊ imolauit helchana deditq; fenenne vxori ſue ⁊ cũctis filijs ei⁹ et filiab; ꝑtes. Anne aũt dedit ꝑtẽ vnã triſtis: q2 annã diligebat. Dñs aũt cõcluſerat vuluã ei⁹. Affligebat q̃z eã emula eius: et vehemẽter ãgebat. intantũ vt exprobraret ꝙ dñs cõcluſiſſet vuluã eius. Sicq; faciebat ꝑ ſingulos annos cũ redeunte tꝑe aſcenderet ad templũ dñi. ⁊ ſic ꝓuocabat eã. Porro illa flebat: et nõ capiebat cibũ. Dixit ergo ei helchana vir ſuus. Anna cur fles et quare nõ comedis. et quãobrẽ affligit̃ cor tuũ? Nunq̃d nõ ego melior tibi ſuz q̃ decẽ filij? Surrexit aũt ãna poſtq; comederat ⁊ biberat in ſylo. Et hely ſacerdote ſedente ſuper ſellã ante poſtes domus dñi. cũ eſſet anna amaro aĩo. orauit ad dñm flens largiter: et votũ vouit dicens. Dñe exercituũ ſi reſpiciẽs videris afflictõz famule tue et recordatus mei fueris: nec oblit⁹ ancille tue. dederiſq; ſerue tue ſexũ virilem: dabo eum dño omnib; diebus vite eius. et nouacula nõ aſcendet ſuꝑ caput eius. Factum eſt autẽ cum illa multiplicaret preces coram domino. vt heli obſeruaret os eius. Porro anna loquebatur in corde ſuo: tantumq; labia eius